

ת"ד 2031/03 - מדינת ישראל נגד ירון טאוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 19-03-2031 מדינת ישראל נ' טאוב

לפני כבוד השופט שרת קריספין

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פוקס

נגד

ירון טאוב ע"י ב"כ עו"ד קולקר

הנאשם:

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו גרם תאונת דרכים, נזק וחבלה של ממש, בגין אי ציות לתמרור 30 ונחיגה בקלות ראש, עבירה על תקנות 21(ב)(2) ו- 22(א) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיפים 62(2) ו- 38(3) לפיקודת התעבורה.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 18.9.2016, בשעה 16:00 לערך, נוגה הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב אמסטרדם, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם שדרות עמנואל הרומי, לא צית לתרmor 30 המוצב בכיוון נסיעתו, המשיך בנסיעה לתוך הצומת, מבליל תחת זכות קידמה לרוכב קטנוע שנסע אותה עת בשדרות עמנואל הרומי, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם, חסם דרכו וגרם לו לבلوم, להחליק וליפול.

כתוצאה מההתאונת נחבל בגוףו הרוכב המערבי, ניר גולדפרב, חבלה של ממש כמפורט בסעיף ה' לעובדות כתוב האישום.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר באחריותו לגרם התאונת.

פרשת התביעה

מטרם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מס' 1 - רס"ב בועז חגי, מטעמו הוגש המסמכים הבאים: ת/1 - דוח ביקור במקום, ת/2 - סקיצה, ת/3 - תמונות.

עדת תביעה מס' 2 - רס"ב ליאורה ימין, מטעמה הוגש המסמכים הבאים: ת/4 - הودעת הנאשם, ת/5 - מזכר.

עמוד 1

עד תביעה מס' 3 - גיל פוגצקי, רוכב הקטנווע המערוב

כמו כן הוגש בהסכמה המסמכים הבאים: **ת/6** - תעוזות רפואיות, **ת/7** - דוח פעולה ו- **ת/8** - דוח מד"א.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

הנאשם נהג ברכב כמפורט לעיל.

עד תביעה מס' 3, העיד כי פנה ימינה לשדרות עמנואל הרומי, מרחוב ארלווזרוב, כשהוא נושא במאירות של 20 קמ"ש לעיר ובהגיעו לצומת עם רחוב אמסטרדם, הבחן בגין שחור מגיח לצומת, בלם בלימת חירום ונפל.

העד מסר כי פונה לבית החולים איכילוב, שם אובחנו שברים באربע אצבעות בכף רג' שמאל.

לשאלות הסגנור, השיב העד כי המרחק בין הצומת עם רחוב ארלווזרוב לצומת עם רחוב אמסטרדם, הוא בין 20 ל-50 מטרים וכן, אישר כי ברכב הנאשם היה נושא.

על פי **ת/7**, השוטרת סוזanna בוטין הגיעה לזירת התאונה בשעה 16:45, פגשה בנאשם ורשמה מפני את גרסתו הראשונית לתאונה. עוד ציינה השוטרת, כי הנאשם היה עם נושא במושב הקדמי.

עד תביעה מס' 1 הגיע לזירת התאונה ביום 18.12.22, ערך סקיצה וצילם תמונות של הצומת.

העד קבע כי שדה הרניה לנאשם, היה 10 מטרים מקו העצירה ו-20 מטרים לפחות מקו הצומת, בהעדר מכשול או חניות של כלי רכב.

עדת תביעה מס' 2, גבטה את הודעת הנאשם ורוכה מזכר, לפיו יצרה קשר עם המודיע על התאונה, יותם זהה מסר כי לא הבחן בתאונה עצמה.

בחקירתה הנגידית, מסרה העדה כי חקרה את הנאשם באזהרה, במסגרת תפקידה כחווקרת/mdor תאונות דרכים וכי מתיק החקירה, עליה כי לא ציית לתרmor המוצב בכיוון נסיעתו.

העדנה נשאלת לגבי שיחות טלפוןות שקיימה עם עד ההגנה, שי צייקוטאי והשיבה כי אין לכך תימוכין בתיק החקירה וכן טענה כי לא יתכן שנמסר לה כי היה עד ראייה לתאונה והוא לא שוחחה עמו ומעין בהודעתה לנאשם, עליה כי לא מסר לה כי יש עד לתאונה.

הסגנור הציג בפני העדה תמונות מזורת התאונה וביקש ממנו להתייחס לחול המפוזר על הכביש.

תחילה, השיבה העדה כי אין חול על הכביש, אלא עלים בלבד, אך בהמשך, עיניה בהן שוב ומסרה כי יש חול על הכביש, אך התמונות לא הוצגו לה והיא לא הגורם שהחליט כיצד יש לפעול בתיק זה, אלא הקצין, שאת שמו אינה יודעת.

בהודעתו, מסר הנאשם כי ניגג ברכב ברחוב אמסטרדם, הגיע לצומת עם שדרות עמנואל הרומי, האט, בשל התמרור המוצב בכיוון נסיעתו, המתין לרכב יחלוף בדרך החוצה והולכי רגל יחצו במעבר הח齐יה ופונה שמאלה. לאחר שהשלים את הפניה, הבחן, דרך המראה הפנימית, ברוכב אופנו נופל ועצר את הרכב, על מנת לגשת אליו ולסייע לו.

ה הנאשם מסר כי לא היה מגע בין כלי הרכב וכי לא הבחן ברכב, כאשר התחיל את הפניה שמאלה. לשיטתו, הרכב נסע במהירות והחליק על החול שהוא על הכביש בצומת, כעולה מהתמונה שהוא צילם במקום ושלח למשטרה, בשלב מאוחר יותר.

ה הנאשם לא נשאל על ידי עדות תביעה 2, אם יש לו עדים לתאונה.

פרשת ההגנה

מתעם ההגנה, העידו הנאשם והנוסע ברכב, מר שי ציוקוטאי והוגשו תמונות צילום הנאשם, שסומנו נ/1.

ה הנאשם מסר כי ניגג ברכב והסיע את חברו, עד ההגנה, בבורק חתונתו של העד ובගיעם לצומת שבנדון, עצר את הרכב, על מנת לאפשר להולכי רגל לחצות במעבר הח齐יה המסומן במקום, המתין שני כלי רכב יעברו בדרך החוצה אז, כשהצומת פניו, החל בפניה שמאלה ולאחר שהשלים את הפניה והתקדם כברת דרך מסויימת, הבחן דרך המראה הפנימית ברוכב אופנו נופל.

ה הנאשם עצר את הרכב והוא והעד חזרו לאחור, מרחק של כמה עשרות מטרים, עד למקום נפילת הרכב, על מנת לסיע לו. לדבריו, הרכב האשים אותו באחריות לתאונה ولكن, נשאר במקום והמתין להגעת המשטרה.

ה הנאשם צילם את הצומת, בדgesch על החול שהוא מפוזר על הכביש וכן, צילם את רכבו, על מנת להראות כי אין בו כל פגעה.

ה הנאשם העיד, כי מסר לעד ההגנה את מספר הטלפון, אליו התקשר בטרם הגיע למסור הודעהו במשטרה והעד התקשר ממשר ימים ולא גענה.

ה הנאשם נחקר והשיב כי לא הבחן ברכב עובר לנפילתו, שכן זה לא היה במקום.

כאשר עומת עם קביעתו של עד תביעה מס' 1, לגבי שדה הראייה במקום, השיב כי נכנס לצומת בניסעה איטית ביוiter, לאחר שאפשר להולכת רגל לחצות ולכל רכב לעبور בדרך החוצה ושלב שנכנס לצומת, הרכב לא היה שם, אלא הגיע לאחר מכן.

עוד טען הנאשם, כי הרכב נפל בצומת, בשלב שבו רכבו של הנאשם היה כבר רחוק מהצומת ולא כל קשר אליו.

עד ההגנה העיד כי נסע ברכב לצדו של הנאשם ובגיעם לצומת שבנדון, הולכת רגל חצתה לפניהם במעבר הח齐יה ואחריה, עבר רכב בדרך החוצה ולאחר מכן, החל הנאשם בפניה שמאלה, התקדם אז הבחן ברכב נופל מאוחר.

לגרסת העד, הוא הבחן לראשונה ברוכב, בתחילת רחוב עמנואל הרומי, אחרי שהנائم פנה שמאלה והעריך את המרחק ממקום עצירתם, לאחר שהבחינו ברוכב נופל ועד למקום נפילתו, ב-40 מטר לערך.

לדברי העד, הכבש היה מכובס בחול ובפירות של עץ הפיקוס וرك אחורי מספר ימים, העירייה ניקתה את המקום.

העד עזב את המקום, שכן מדובר היה בבדיקה חתונתו לדבוריו, ניסה לאורך שבועיים, מספר רב של פעמים, ליצור קשר טלפוני עם עדת תביעה 2 והשאר הוודאות בתא הקולי שלה, אך ללא מענה.

העד נחקר והסביר כי כאשר הבחן ברוכב לראשונה, היה הרוכב עוד בתחילת שדרות עמנואל הרומי, בסמוך לצומת עם רחוב ארלווזרוב וכאשר נשאל, כיצד עם כן, לא הבחן בו הנائم בשלב זה, השיב כי הוא הסתכל לצדדים, בעודו שהנائم היה עסוק בנהיגה.

העד נשאל והסביר, כי אין לו ספק, כי הנائم מסר את פרטיו לחוקרת וכן, מסר כי שוחח בטלפון עם השוטרת שהגיעה לזירת התאונה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את ראיות הצדדים, אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטול המוטל עליה ולא הוכיחה אשמת הנائم, מעבר לכל ספק סביר.

אין די בקיומו של תמרור 301 בכיוון נסיעת הנائم, כדי לקבוע באופן חד משמעי כי הוא אחראי לגורם התאונה, שכן מדובר בחזקה הניתנת לסתירה ולטעמי, אל מול גרסה של המאשימה לאופן קרות התאונה, הצגיה ההגנה גרסה סבירה לא פחות ובערך, הורם הנטול והופרכה החזקה כאמור.

כמפורט לעיל, לא נערכה עבודה בוחנות מקיפה בתיק זה וקבעתו היחידה של עד תביעה 1, הייתה לעניין שדה הרניה במקום. מכאן, שלא נקבעו מסקנות נוספות בדבר מרחקים, מהירות ומיקום כל הרכב בשלב הקritisטי, בו נכנס הנائم לצומת ולא הובאה בפני כל תשתיית ראייתית לפיה ניתן היה לקבוע, כי הנائم יכול היה להבחן במערב, עובר לכינוסתו לצומת.

הנائم ועד ההגנה מטעמו, העידו, באופן עקבי ואמין, כי הנائم עצר טרם הכנסה לצומת וכאשר החל בפניה לשדרות עמנואל הרומי, המערב לא היה סמוך לצומת. הנائم מסר כי לא הבחן בו עד לרגע בו ראה אותו נופל מאחוריו ובמרחק מרכבו ואילו עד ההגנה, מסר כי עם כניסה לצומת, הבחן במערב מרחק, ברחוב ארלווזרוב, לפני הפניה לשדרות עמנואל הרומי.

עוד טוענו הנائم והעד מטעמו, כי הצומת היה מכוסה בחול ופירוט מעץ הפיקוס והמערב החליק בשל קר וללא קשר עם רכב הנائم.

מהתמונה שהוצגו לפני, עולה כי אכן הוצאה מכך חול ועלים ולא מן הנמנע, כי זו הייתה הסיבה להחלה המעורב ולכל הפחות, יש בכך כדי לעורר ספק באשר לאחריותו של הנאשם לגורם התאונה.

המאמינה לא עשתה כל ניסיון בזמן את עד ההגנה לחקירה, אף כי בדו"ח הפעולה, ציינה השוטרת כי הנאשם היה עם נסע וכן, מסר גם המעורב. מחדל זה, יזקף אף הוא לזכות הנאשם.

מכל האמור לעיל, מורה על זכויותו של הנאשם מחמת הספק, מהמיוחס לו בכתב האישום.

נitan היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.